

[Arbejdsministeren]

Bestemmelsen i ligebehandlingslovens § 7 om forældrenes ret til barselfravær giver moderen ret til fravær i 14 uger efter barnets fødsel. Faderen har ret til 2 ugers orlov sammen med moderen i de første 14 uger efter fødslen. De sidste 10 uger af barselfraværet kan deles af forældrene.

Forslaget til en ny § 7 a i ligebehandlingsloven understreger princippet om, at fraværet fra arbejdet/barselorloven er en absolut ret for forældrene, der bevares, selv om arbejdet hos arbejdsgiveren genoptages i kortere tidsrum. Lovændringen fjerner hermed den tvivl, der eventuelt kunne være om, hvorvidt ligebehandlingslovens beskyttelsesregler mod afskedigelse gælder for de tidsrum, arbejdet eventuelt genoptages under barselorloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forvoldelse af fare for smitte med livstruende og uhelbredelig sygdom).

(Lovforslag nr. L 255).

Ved lovforslaget tilsigtes at skabe hjemmel i straffeloven til at straffe personer, som på hensynsløs måde volder fare for, at nogen smittes med en livstruende og uhelbredelig sygdom.

Forslaget retter sig navnlig mod smitte med HIV-virus, der fører til sygdommen AIDS, men også andre livstruende og uhelbredelige sygdomme kan efter omstændighederne være omfattet.

Forslaget skal bl.a. ses i sammenhæng med, at Højesteret i en dom af 14. april 1994 slog fast, at der ikke er tilstrækkelig sikker hjemmel i straffelovens § 252 til at straffe personer, der udsætter andre for HIV-smitte f.eks. gennem ubeskyttet seksuel omgang.

Forslaget indebærer ikke på nogen måde et brud med den hidtidige sundhedspolitiske indsats mod smitte med HIV-virus og AIDS. Det påhviler således fortsat først og fremmest den enkelte at beskytte sig selv mod smitterisikoen. Og det er jo ikke sygdommen AIDS, der kriminaliseres.

Det er imidlertid stødende for retsbevidstheden, hvis der ikke er mulighed for at reagere

over for personer, der tilsidesætter ethvert hensyn til andre og udsætter f.eks. seksualpartnere for smitterisiko. Personer, der er bekendt med at være HIV-smittede, må således enten beskytte sig eller fortælle den anden om smitterisikoen.

Strafansvar i sådanne tilfælde kommer således kun på tale, hvis f.eks. et samleje gennemføres ubeskyttet eller den anden holdes i uvidenhed om risikoen for HIV-smitte.

Endvidere omfatter bestemmelsen bl.a. et overfald, hvor den angrebne stikkes med en HIV-inficeret injektionsprøjte.

Det er alene sådanne former for hensynsløs adfærd, der vil kunne straffes.

Idet jeg henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 27/4 94 om forebyggelse. (Redegørelse nr. R 17).

Sundhedsministeren (Torben Lund):***Sundhed og sundhedstilstand***

De statistiske indikatorer – senest Middeltidsudvalgets store talmateriale – viser på én og samme tid et lyst billede og et mørkt billede af udviklingen i den danske befolknings sundhedstilstand.

Det lyse billede:

- Færre unge starter med at ryge.
- Stigningen i alkoholforbruget er bremsset.
- Dødeligheden af hjerte-kar-sygdomme er faldet gennem de seneste 15 år.
- Den hidtidige udvikling i antallet af HIV-smittede har været ret stabil.
- Betydeligt fald i pludselig uventet spædbørnsdødelighed.

Det mørke billede:

- Danskernes gennemsnitlige levealder er steget mindre end i de øvrige OECD-lande. I forhold til Norge og Sverige har Danmark en overdødelighed på 5.000 personer pr. år.
- En mand under 50 år, som er ledig i længere tid, har en dødelighed, som er dobbelt så høj som jævnaldrende i fast arbejde. For kvin-